



Instruktivt og godt om psykomotorisk fysioterapi

Gudrun Øvreberg – et liv i bevegelse

Dokumentasjon av psykomotorisk fysioterapi praksis

Deler og helhet i samspill

DVD 4 stk.

Spilletid: 5 timer og 3 minutter

Pris: 1 600 kr.

Prosjektgruppe: Alette Ottesen, prosjektleder, Berit Ianssen, Ingeborg Hanssen, Ingar Kvebæk, Eli Rongved

Produsent: Neil Fulton, fotograf

Tittelen « Deler og helhet i samspill» illustrerer godt hva som vises på filmen, både i forhold til psykomotorisk praksis og hvordan de ulike delene av filmen spiller sammen. Hver del tar for seg behandling med fokus på ulike kroppsavsnitt. Med dette som utgangspunkt blir også helheten i behandlingen ivarettatt. Samlet sett gir dette et helhetlig inntrykk av hva psykomotorisk fysioterapi innebærer.

Alle i prosjektgruppen er spesialister i psykiatrisk og psykosomatisk fysioterapi, er engasjerte i psykomotorisk fysioterapi praksis og underviser og veileder studenter innen faget. Sammen med psykiater og professor i sosialpsykiatri Tom Andersen ga de i 1997 ut boka «Bevegelse, liv og forandring» og har siden holdt kontakt. Dette førte til et ønske om å lage et læremiddel i psykomotorisk fysioterapi. En søknad til Fond til etter- og videreutdanning av fysioterapi om finansiering resulterte i en endring av planene. Fondsstyret mente at en dokumentasjon av Gudrun Øvrebergs praksisutøvelse ville ha historisk verdi, og dessuten være et supplement i etter- og videreutdanning av fysioterapeuter.

Vedlagt filmene følger et skriv som beskriver dannelsen av prosjektgruppen og bakgrunnen for prosjektet, arbeidet med filmen, sluttproduktet og en innholdsfortegnelse. Filmen er delt opp i ni hoveddeler med inntil fem underdeler. I første del reflekterer Gudrun Øvreberg over sin historie som utøvende fysioterapeut i kontakt først og fremst med pasienter, men også med Aadel Bülow-Hansen og Berit Heir Bunkan. Her forteller hun om «mester-svenn-modellen», hvordan hun lærte av Bülow gjennom egenbehandling og veiledning av pasienter. Gjennom kontakt med kolleger utviklet fagmiljøet seg og resulterte i kurs og utdanning innen feltet. En god historisk gjennomgang. I de neste delene viser Gudrun Øvreberg utøvelse av psykomotorisk fysioterapi, både individuelt og i gruppe med pasienter og fysioterapistudenter. Sekvenser av undervisning for fysioterapistudenter er også tatt med.

Siste del viser prosjektgruppens refleksjoner rundt psykomotorisk fysioterapi. De ønsker å formidle at de hver for seg har utviklet sin egen form for praksisutøvelse, med en grunnleggende forankring i hva de har lært og erfart i samarbeidet med Gudrun Øvreberg.

Prosjektgruppen håper at filmen kan være en nyttig kilde for kolleger som vil se på sin egen praksisutøvelse, og at den kan stimulere fysioterapeuter til å utforske samspillet mellom delene og helheten i kroppen. Dette gjelder både allmenn og psykomotorisk fysioterapi praksis. Som utøvende fysioterapeut på området mener jeg filmen er et viktig bidrag i så måte. Praksisplasser kan bruke filmen i kollegabasert samarbeid, i kollokviégrupper og som bidrag i veiledning både i grunn- og videreutdanning. I vårt samarbeid med manuellterapeuter vil filmen også kunne bidra til videre faglig utvikling.

Det er flott at deltakerne i prosjektgruppen selv står åpent frem med sine pasienter, et eksempel til etterfølgelse. Vi må kunne stå frem for å få fruktbare diskusjoner som fører til videre utvikling av faget. Gudrun Øvrebergs praksisutøvelse blir grundig belyst. Hennes samspill og tilstedeværelse med pasientene er imponerende. Hun sier som Bülow: «jeg lærer av pasientene». Hennes utforskende stil og kontinuerlige dialog med pasienten viser et samarbeid og en kontakt som mange kan lære av. Filmen tar ikke for seg opptak av anamnese og diagnostisk utredning av pasientene. Mange vil i en så bred fremstilling kanskje også ønske seg det. Men filmen viser kontinuerlig undersøkelse parallelt med behandlingene. Den belyser også psykomotorisk behandling ved ulike muskel- og skjelettplager. Pasientenes bakgrunn og sykehistorie blir i mindre grad belyst. Filmen skal belyse Gudrun Øvrebergs utøvelse av faget og historikken, og det har man lyktes med.

Men det kommer i liten grad frem hvordan Øvreberg tenker og reflekterer rundt det hun gjør, hvilke valg hun tar i behandlingen og hvorfor hun tar dem. Det hadde det vært interessant å vite mer om.

Filmen er god teknisk sett. Det er god lyd, og bildene er illustrerende. Kameraet er urolig bare i en kort sekvens i undervisning av studenter.

Ut i fra målsettingen om historisk dokumentasjon og videre utvikling av faget, er filmen blitt et godt produkt. Prisen kan umiddelbart synes høy, men som et alternativ til kurs kan prisen likevel være riktig.

Tine Møller

Spesialist psykiatrisk/psykosomatisk fysioterapi

Fra Fysioterapeuten nr. 4/2010 side 34.